

Arrest

nr. 109 711 van 13 september 2013
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Guineese nationaliteit te zijn, op 3 juni 2013 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 april 2013.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 4 juli 2013 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 augustus 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat G. KLAPWIJK loco advocaat K. VAN BELLINGEN en van attaché P. WALRAET, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaarde de Guineese nationaliteit te hebben en geboren te zijn op 1 juli 1982 te Conakry. U behoort tot de Soussou etnie en u bent moslim. U bent opgegroeid in uw geboortestad en heeft er school gelopen tot het vijfde jaar. Nadien startte u een eigen handel waarbij u palmolie en rijst verkocht. U woonde bij uw familie in die in de Matoto wijk woonde in Conakry en waar u een eigen kamer had. In 2010 begon u een relatie met Baba die u ontmoette tijdens een ceremonie voor het ‘maison du peuple’ in Conakry. Al op uw twintigste besepte u dat u zich aangetrokken voelde tot mannen en niet tot vrouwen, maar Baba was de eerste man met wie u daadwerkelijk een homoseksuele relatie begon. Jullie hielden jullie relatie geheim voor jullie omgeving en al zeker voor jullie families. Jullie kwamen wel bij elkaars familie over de vloer maar niemand vermoedde dat jullie een relatie hadden. Op

1 mei 2012 betrapte uw broer jullie in uw kamer in de familiewoning terwijl u en Baba naakt in bed lagen. Baba kon ontsnappen en weglopen naar zijn woning maar uw broer reageerde erg kwaad tegenover u en hij sleurde u mee naar buiten. Uw broer begon te schreeuwen en te roepen tegen al uw familieleden over wat hij ontdekt en gezien had. Al uw familieleden keerden zich tegen u en begonnen u te slaan. Het ging zover dat het hoofd van de wijk diende tussen te komen. Hij nam u mee naar zijn woning en bracht u uiteindelijk naar het ziekenhuis in Conakry waar u zelfs diende geopereerd te worden ten gevolge van de opgelopen verwondingen in uw aangezicht. In het ziekenhuis slaagde u erin om Baba te contacteren. Hij kwam naar het ziekenhuis en betaalde de behandelingen die u er moest ondergaan. Uiteindelijk moest u tot 28 mei 2012 in het ziekenhuis blijven. Nadien kon u onderduiken in de woning van Baba. U vernam via uw vriend wel dat uw familie, en dan vooral uw broer die een militair was, intensief naar u zocht. Ze hadden zelfs aangifte gedaan bij het commissariaat-generaal. Baba besloot uiteindelijk dat het te gevaarlijk voor u werd in Guinée en dat u het land diende te verlaten. Hij stelde alles in het werk opdat u op 1 september 2012 het land kon verlaten met de hulp van een andere vriend. Zelf bleef Baba achter in Guinée. U nam het vliegtuig vanuit Guinée in de richting van Europa en kwam de volgende dag aan in België waar u op 3 september 2012 asiel aanvraag bij de bevoegde asielinstanties.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u niet aannemelijk maakt dat in uw hoofd een “gegronde vrees voor vervolging” zoals bepaald in de Conventie van Genève of een “reëel risico op het lijden van ernstige schade” zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming in aanmerking kan worden genomen.

U verklaart uw land van herkomst te hebben verlaten omdat u problemen vreest met uw familieleden, de lokale gemeenschap en met de Guineese autoriteiten omwille van uw homoseksuele geaardheid (zie gehoorverslag CGVS, dd.18 april 2013, p.5-6). Volgende opmerkingen dienen echter gemaakt te worden wat betreft het door u aangehaalde asielrelaas.

Vooreerst kan worden opgemerkt dat uw verklaringen betreffende de door u aangehaalde vervolgingsfeiten in uw land van herkomst vaag zijn en bovendien niet erg overtuigend. Zo kan ten eerste aangehaald worden dat u tijdens het gehoor voor het CGVS aanhaalt dat u op 1 mei 2012 betrap zou zijn door uw broer terwijl u naakt in bed lag met uw vriend Baba in uw kamer in de familiewoning (zie gehoorverslag CGVS, p.5-6). U verklaart verder tijdens het gehoor dat uw broer zomaar de kamer kon binnenkomen omdat de deur niet op slot was (zie gehoorverslag CGVS, p.8). Hierbij dient opgemerkt te worden dat het merkwaardig is dat u zulk risicovol gedrag zou stellen in een omgeving waar homoseksualiteit een taboe is, en dat u niet meer voorzorgsmaatregelen zou hebben getroffen om zulke risico's te vermijden, des te meer omdat u tijdens het gehoor zelf aangeeft dat u uw beweerde homoseksualiteit voor uw familie verborgen hield omdat ze hier erg negatief tegenover stonden (zie gehoorverslag CGVS, p.8). Dit laatste in acht genomen komt het niet erg overtuigend over dat u dergelijk risicovol gedrag zou stellen in de woning van uw familie. Bovendien is het verder erg vreemd te noemen dat uw vriend Baba na de betrapping van jullie beiden door uw broer kon ontsnappen en dat hij, in tegenstelling tot u, geen problemen zou hebben gekend met uw familie of met de autoriteiten. U verklaart immers dat uw vriend Baba gekend was door uw familie en dat hij veel over de vloer kwam bij u en uw familie zodat het opmerkelijk te noemen is dat u blijkbaar als enige zo intensief zou zijn gezocht door uw familieleden en door de autoriteiten zoals u het aanhaalt tijdens het gehoor, en dat uw vriend niet onmiddellijk problemen zou hebben gekend (zie gehoorverslag CGVS, p.6-7).

Wat betreft uw persoonlijke problemen kan bovendien aangehaald worden dat u verklaart aangevallen te zijn geweest door uw familieleden op de dag dat jullie betrap werden waarna het dorpshoofd zou zijn tussengekomen die u uiteindelijk naar het ziekenhuis zou hebben gebracht waar u geopereerd werd; aldus uw verklaringen (zie gehoorverslag CGVS, p.7). U verklaart verder in het ziekenhuis te hebben gelegen in Conakry van 1 mei 2012 tot 28 mei 2012 (zie gehoorverslag CGVS, p.8). In deze is het vreemd te noemen – in het licht van uw verklaring dat uw familie, en met name uw broer die militair zou zijn, tevergeefs intensief op zoek naar u zou zijn geweest na de ontdekking van uw beweerde homoseksuele geaardheid – dat ze u niet gevonden zouden hebben in het ziekenhuis in Conakry waar u toch bijna een maand zou hebben verbleven, aldus uw verklaringen tijdens het gehoor (zie gehoorverslag CGVS, p.7). U geeft voorts aan dat u vanuit het ziekenhuis Baba kon bereiken en dat u bij hem kon onderduiken nadat u het ziekenhuis kon verlaten op 28 mei 2012 (zie gehoorverslag CGVS, p.6). Volgens uw verklaringen kon u bij Baba en diens familie inwonen tot het moment van uw vlucht uit Guinée op 1 september 2012 (zie gehoorverslag CGVS, p.6). U geeft verder aan dat u geen

problemen heeft gekend tussen 28 mei 2012 en 1 september 2012 (zie gehoorverslag CGVS, p.7). In deze kan het opmerkelijk genoemd worden dat u na uw ontslag uit het ziekenhuis gewoon drie maanden bij uw vriend Baba zou hebben verbleven in afwachting van uw vlucht uit Guinée, en dat anderzijds uw broer, en via hem ook de Guinese autoriteiten, niet in staat zou zijn geweest u te vinden. U verklaart immers dat u intensief gezocht werd door uw broer en de autoriteiten, omwille van uw vermeende homoseksualiteit, en dat hierbij zelfs militairen werden ingeschakeld in de zoektocht naar uw persoon, alsook dat uw broer de hulp had ingeroepen van het hoofdcommissariaat te Conakry (zie gehoorverslag CGVS, p.5-6). In het licht van uw verklaring dat Baba, voordat jullie zouden zijn betrapt op heterdaad, sinds 2010 reeds regelmatig over de vloer kwam bij uw familie, komt het niet geloofwaardig over dat uw broer u gedurende een periode van drie maanden niet zou kunnen vinden hebben gezien zijn toch beweerd intensieve zoektocht naar uw persoon zoals u verklaart voor het CGVS. Bovendien wordt u tijdens het gehoor enkele malen gevraagd op welke wijze u dan te weten was gekomen dat uw broer u zo intensief zocht en dat hij hierbij zelfs de autoriteiten zou hebben ingeschakeld waarop u telkens weinig overtuigend antwoordt dat u het van Baba had gehoord die het op zijn beurt van andere kennissen zou hebben vernomen (zie gehoorverslag CGVS, p.7-8). **Zoals gezegd zijn uw verklaringen betreffende de door u aangehaalde vervolgingsfeiten bijgevolg niet overtuigend te noemen zodat de geloofwaardigheid ervan ernstig in het gedrang komt.**

Bovendien slaagt u er verder met name niet in tijdens het gehoor de vermeende oorzaak van uw problemen, uw beweerd homoseksuele geaardheid, aannemelijk te maken.

Vooreerst kunnen dienaangaande enkele opmerkingen gemaakt worden betreffende de ontdekking en beleving van uw homoseksuele geaardheid en uw verklaringen hieromtrent. Zo verklaart u tijdens het gehoor dat u zo geboren bent en dat u van jongs af nooit gevoelens heeft gehad voor vrouwen – wanneer gevraagd wordt op welke manier u uw homoseksuele geaardheid heeft ontdekt in uw land van herkomst (zie gehoorverslag CGVS, p.8). Verder verklaart u dat u zich reeds op zestienjarige leeftijd begon te realiseren dat u zich aangetrokken voelde tot mannen (zie gehoorverslag CGVS, p.8). Gevraagd hoe u reageerde op dit besef, verklaart u dat God u zo gemaakt heeft en dat het de wil van God was (zie gehoorverslag CGVS, p.8). Gevraagd wanneer u met zekerheid wist dat u zich aangetrokken voelde tot mannen, verklaart u dat u ongeveer 20 jaar was (zie gehoorverslag CGVS, p.9). Wanneer u vervolgens gevraagd wordt wat u voelde op het moment dat u zeker wist dat u zich aangetrokken voelde tot mannen gezien de taboesfeer in Guinée rond homoseksualiteit, herhaalt u dat God u zo gemaakt heeft, dat het niet makkelijk was, maar dat u het gewoon geaccepteerd heeft (zie gehoorverslag CGVS, p.10). Gevraagd hoe u daar dan mee omging, antwoordt u dat u het geheim gehouden heeft en dat het gewoon de wil van God was (zie gehoorverslag CGVS, p.10). Gevraagd wat u dan voelde op het moment dat u besepte dat u niet zoals de meeste anderen in uw omgeving was, verklaart u dat u het gewoon moest aanvaarden (zie gehoorverslag CGVS, p.10). Vervolgens uitdrukkelijk gevraagd of u zich dan geen vragen stelde bij de ontdekking van uw seksuele geaardheid, antwoordt u negatief (zie gehoorverslag CGVS, p.10). Deze laatste antwoorden zijn enigszins opmerkelijk gelet op de strafbaarstelling en het heersende sociale en religieuze stigma ten aanzien van homoseksualiteit in uw land van herkomst. Met uw antwoorden – op de toch meerdere vragen die u gesteld worden tijdens het gehoor voor het CGVS omtrent uw gevoelens tijdens of na de ontdekking van uw beweerd homoseksuele geaardheid – lijkt u aan te geven dat u zonder al te veel problemen uw homoseksuele geaardheid aanvaardde – ‘omdat het de wil van God is’ – hoewel u toch in een maatschappij leefde die homoseksualiteit niet echt toejuicht. Deze erg weinig doorleefde antwoorden komen dan ook allesbehalve overtuigend over. Dat u zich niet meer vragen stelde over uw homoseksuele gevoelens is des te merkwaardiger aangezien u uit een religieuze, zelfs Wahabistische, moslimfamilie (zie gehoorverslag CGVS, p.3, 6). Gevraagd op welke manier u uw geloof verzoende met uw homoseksuele geaardheid, verklaart u dat uw homoseksualiteit geen rol gespeeld heeft in uw geloof en dat het los staat van uw geloof (zie gehoorverslag CGVS, p.10) wat op zich een overtuigend antwoord is of kan zijn, maar in het licht van de context rond homoseksualiteit in uw land van herkomst en voor iemand die opgegroeid zou zijn in een Wahabistische familie, is het toch ook weer opmerkelijk te noemen dat u uw beweerd homoseksualiteit gewoon lijkt aanvaard te hebben zonder zich al te veel vragen te stellen, ook wanneer bij u gepeild wordt naar de manier waarop u uw geloof verzoende met uw vermeende seksuele geaardheid.

Verder geeft u aan dat u voor Baba nooit een relatie met een andere man heeft gehad (zie gehoorverslag CGVS, p.11). U kan wel twee voorbeelden aanhalen van kortstondige relaties die u zou gehad hebben met twee vrouwen uit uw wijk (zie gehoorverslag CGVS, p.9). Gevraagd of u een voorbeeld kan aanhalen van gevoelens voor een bepaalde man of jongen tijdens uw jeugd toen u zich begon te realiseren dat u zich aangetrokken voelde tot jongens, antwoordt u dat u toen geen

gevoelens had voor een welbepaalde jongen(s) (zie gehoorverslag CGVS, p.9). Het is uiteraard plausibel dat u tijdens de ontdekking van uw beweerde homoseksuele geaardheid kortstondige relaties zou hebben gehad met vrouwen, maar het kan in deze toch enigszins vreemd genoemd worden dat u tijdens het gehoor in staat bent om twee voorbeelden te geven van vrouwen met wie u een korte relatie zou hebben gehad – die u bovendien op een zekere manier ‘gedwongen’ zouden hebben een relatie aan te gaan, aldus uw verklaringen (zie gehoorverslag CGVS, p.8-9) – maar dat u geen concrete voorbeelden kan geven van mannen voor wie u gevoelens zou hebben gehad voordat u een relatie zou zijn aangegaan met Baba. Uw verklaringen betreffende de ontdekking en beleving van uw beweerde homoseksuele geaardheid komen niet doorleefd en niet overtuigend over.

Verder kunnen er eveneens enkele vragen gesteld worden betreffende uw beweerde homoseksuele relatie met uw vriend Baba. U geeft tijdens het gehoor aan dat u een relatie met hem begonnen bent in 2010 (zie gehoorverslag CGVS, p.11). Gevraagd wanneer in 2010 u met hem een relatie bent begonnen, verklaart u dat u de dag en de maand vergeten bent (zie gehoorverslag CGVS, p.11) wat enigszins vreemd is aangezien het volgens uw verklaringen toch de eerste maal was dat u een relatie aanging met een man in uw land van herkomst. Verder kan u tijdens het gehoor voor het CGVS niet aangeven hoe oud uw vriend is (zie gehoorverslag CGVS, p.11), en weet u niet of Baba al dan niet eerdere relaties met andere mannen heeft gehad (zie gehoorverslag CGVS, p.11). U verklaart tijdens het gehoor meerdere malen dat jullie de relatie geheim moesten houden, maar gevraagd hoe jullie dat dan deden, antwoordt u dat u naar zijn familie ging, dat hij naar u kwam, en dat jullie elk jullie eigen kamer hadden (zie gehoorverslag CGVS, p.11) wat zoals eerder gezegd toch een zeker risico inhoudt of inhield door elkaar steeds te ontmoeten op elkaars kamer bij jullie respectievelijke families (zie gehoorverslag CGVS, p.11). Tijdens het gehoor wordt u eveneens gevraagd of u zich een anekdote kan herinneren die heeft plaatsgevonden in de loop van jullie relatie sinds 2010 waarop u weinig doorleefd antwoordt dat u samen met hem naar het strand ging van Touha (zie gehoorverslag CGVS, p.12). Meer uitleg omtrent deze gebeurtenis gevraagd, antwoordt u weinig overtuigend dat jullie wel vaker naar het strand gingen (zie gehoorverslag CGVS, p.12). Het meest frappant is echter dat u besloot om het land alleen te verlaten en dat Baba achterbleef in Conakry, en dat u op het moment van het gehoor niet weet waar Baba momenteel verblijft of is (zie gehoorverslag CGVS, p.6). U geeft tijdens het gehoor aan dat u nog enkele malen contact heeft gehad met Baba sinds u in België bent, en dat hij nog in Guinée was op het moment dat u voor het laatst contact heeft gehad met hem, maar gevraagd waar hij in Guinée was, en wat zijn plannen dan waren, moet u merkwaardig genoeg het antwoord schuldig blijven (zie gehoorverslag CGVS, p.6). **Deze opmerkingen doen op zijn minst enkele vragen rijzen betreffende uw beweerde homoseksuele relatie met Baba zeker in het licht van de hiervoor reeds gemaakte bemerkingen.**

Verder weet u niet te overtuigen wat betreft de leefwereld van homoseksuelen, noch wat de wetgeving in verband met homoseksualiteit betreft in uw land van herkomst. Zo geeft u tijdens het gehoor aan geen andere homoseksuelen te kennen in uw land van herkomst dan Baba (zie gehoorverslag CGVS, p.11). Gevraagd of er ontmoetingsplaatsen bestaan in uw land van herkomst voor homoseksuelen, antwoordt u dat het kan, maar dat u het in feite niet weet omdat u sinds Baba niet meer gezocht zou hebben (zie gehoorverslag CGVS, p.12). In het licht van dit laatste antwoord is het vreemd te noemen dat u eerder tijdens het gehoor aangaf dat u Baba had ontmoet op een plein voor het ‘Palais du Peuple’ in Conakry dat u in eerste instantie omschrijft als een ontmoetingsplaats voor homoseksuelen (zie gehoorverslag CGVS, p.10). Wanneer u meer vragen gesteld worden omtrent dit plein, blijkt uit uw antwoorden dat het in feite geen specifieke ontmoetingsplaats is voor homoseksuelen, maar dat er op het plein een ceremonie gehouden werd waar iedereen welkom was (zie gehoorverslag CGVS, p.10). Merkwaardiger is echter uw verklaring – wanneer u gevraagd wordt hoe u wist dat Baba homoseksueel was, gezien uw verklaring dat hij deel uitmaakte van een groepje homoseksuelen – dat u het zag aan hun uiterlijk en aan de manier waarop ze zich (vrouwelijk) gedroegen (zie gehoorverslag CGVS, p.10). Het is merkwaardig dat u de ‘herkenning’ van uw vriend Baba als homoseksueel linkt aan louter uiterlijke kenmerken gezien het homofobe klimaat dat in uw land van herkomst heerst en gezien de risico’s die homoseksuelen lopen in uw land van herkomst zoals u meerdere malen zelf verklaart tijdens het gehoor voor het CGVS. Verder kent u geen organisaties in Guinée die opkomen voor meer rechten voor holebi’s (zie gehoorverslag CGVS, p.13). Gevraagd of u in Guinée veroordeeld kan worden omwille van uw homoseksuele geaardheid en of er een wet bestaat die homoseksualiteit verbiedt, antwoordt u dat Guinée een overwegend moslimland is, en dat je gestenigd kan worden, maar u weet niet of er een specifieke wet bestaat die homoseksualiteit verbiedt (zie gehoorverslag CGVS, p.13). U kent verder geen andere homoseksuelen in uw land van herkomst die gelijkaardige problemen als u hebben gekend (zie gehoorverslag CGVS, p.13). Het meest frappant is echter dat u blijkbaar niet op de hoogte bent of homoseksualiteit al dan niet toegelaten is in België (zie gehoorverslag CGVS, p.13).

Gevraagd of u zich hierover reeds geïnformeerd heeft sinds uw aankomst in België of ervoor, antwoordt u merkwaardig genoeg van niet (zie gehoorverslag CGVS, p.13). Redelijkerwijze mag toch verwacht worden dat u zich zou informeren over deze vraag – of homoseksualiteit al dan niet toegelaten is in België – aangezien dit net de reden is waarom u internationale bescherming aanvraagt in dit land. Het feit dat u dit klaarblijkelijk nagelaten heeft, ondermijnt dan ook verder de geloofwaardigheid van de oorzaak van uw vermeende problemen in uw land van herkomst, met name uw beweerde homoseksuele geaardheid. **In ieder geval, voorgaande bemerkingen leiden er toe te kunnen stellen dat u in het geheel niet kan overtuigen betreffende uw kennis van het homoseksuele milieu in uw land van herkomst, noch betreffende de mogelijke gevolgen van dergelijk gesteld gedrag.**

Het geheel van bovenstaande vaststellingen leidt er dan ook toe te stellen dat u er niet in slaagt de oorzaak van uw problemen in uw land van herkomst, uw homoseksuele geaardheid, aannemelijk te maken. Ook uw verklaringen betreffende de door u aangehaalde problemen en potentiële vervolgingsfeiten in uw land van herkomst, die zouden zijn voortgekomen uit uw beweerde homoseksuele geaardheid, komen niet overtuigend over, zoals hierboven reeds werd besproken, zodat de geloofwaardigheid van deze door u vermelde persoonlijke problemen eveneens ernstig in het gedrang komen.

U legt **tot slot** geen documenten neer ter staving van uw asielrelaas. U legt wel een kopie van uw geboorteakte en uw Guinese identiteitskaart voor ter bevestiging van uw nationaliteit en identiteit, maar in deze dient rekening te worden gehouden met de beperkte bewijswaarde van dergelijke kopieën. U geeft tijdens het gehoor wel aan over de originelen te beschikken, maar deze niet bij u te hebben op het moment van het gehoor voor het CGVS, maar in ieder geval kan aangehaald worden dat uw identiteit en nationaliteit niet meteen in twijfel worden getrokken in deze beslissing. Aan het einde van het gehoor voor het CGVS, haalt u nog aan dat in België na enkele medische onderzoeken vastgesteld werd dat u seropositief zou zijn, maar u kan dit niet staven aan de hand van enige medische documenten tijdens het gehoor voor het CGVS, en tot op heden werden evenmin enige dergelijke documenten ontvangen door het CGVS. Bovendien zou een dergelijk bewijs ook niet meteen de geloofwaardigheid van de oorzaak van uw beweerde problemen in uw land van herkomst kunnen herstellen gezien de hierboven gemaakte pertinente opmerkingen hieromtrent.

Gelet op het geheel van voorgaande vaststellingen maakt u geenszins aannemelijk dat in uwen hoofde een “gegronde vrees voor vervolging” zoals bepaald in de Conventie van Genève in aanmerking kan worden genomen, of dat u bij een eventuele terugkeer naar uw land van oorsprong een “reëel risico op het lijden van ernstige schade” zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming zou lopen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel beroept verzoeker zich op de schending van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, van artikel 48/3, 48/4 en 62 van de voormelde wet van 15 december 1980 (hierna: vreemdelingenwet), van de materiële motiveringsverplichting als beginsel van behoorlijk bestuur en van het zorgvuldigheidsbeginsel als beginsel van behoorlijk bestuur.

Onder verwijzing naar een weblink van de Nederlandse autoriteiten wijst verzoeker op de strafbaarheid van homoseksualiteit in Guinee en meent hij dat de bestreden beslissing op geen enkele wijze ingaat op deze problematiek van bestraffing en evenmin op het gegeven dat er momenteel nog geen organisaties bestaan in Guinee die opkomen voor de rechten van homoseksuelen en waarop verzoeker een beroep zou hebben kunnen doen. De organisatie “Afrique Arc-en Ciel Conakry” is zich enkel beginnen vestigen in Guinee. De bestreden beslissing uit overigens geen enkele twijfel over de afkomst van verzoeker.

Verder meent verzoeker dat de commissaris-generaal een aantal zeer subjectieve interpretaties van door verzoeker aangebrachte elementen bij zijn beoordeling betreft. Verzoeker stelt dat hij op geen enkele wijze had verwacht dat zijn broer overdag zou binnenkomen op zijn kamer. Verzoeker heeft met de mogelijkheid van betrapting door zijn broer dan ook geen rekening gehouden. Bovendien heeft de

commissaris-generaal verzoeker niet ondervraagd over het feit dat Baba na de betrapping wel is kunnen ontsnappen en geen problemen zou gekend hebben met de autoriteiten of met zijn familie, terwijl dit wel als bevreemdend wordt bestempeld. Voorts wijst verzoeker er nog op dat het feit dat hij niet werd gevonden in het ziekenhuis en bij Baba ongetwijfeld te maken heeft met de gebrekkige infrastructuur van de Guineese autoriteiten. Er was overigens geen enkel element om te veronderstellen dat verzoeker bij Baba leefde en verzoeker vertoonde zich niet meer in de openbaarheid na zijn intrek bij Baba. Voor de informatie dat zijn broer naar hem op zoek was, baseerde verzoeker zich enkel op hetgeen hij van Baba te weten kwam, zodat verzoeker hier niet op kan worden aangesproken.

Aangaande het aannemelijk maken van zijn homoseksuele geaardheid benadrukt verzoeker dat een homoseksuele geaardheid en de ontdekking van deze gevoelens voor iedereen verschillend kan zijn zonder dat hier van een "exacte wetenschap" sprake kan zijn. Verweerders motivatie is dan ook erg subjectief en op geen enkele (wetenschappelijke) basis gesteund. Het betreft een persoonlijke beleving van verzoeker zelf, zelfs al is er sprake van een taboesfeer rond homoseksualiteit. Het gaat om elementen die behoren tot de absolute privésfeer, terwijl de motivering van de bestreden beslissing zich enkel mag baseren op concrete feiten of argumenten die verifieerbaar zijn of het voorwerp kunnen uitmaken van een onderzoek. Dit gaat ook op aangaande de motivering dat verzoeker geen namen van jongens voor Baba kan opgeven tot wie hij zich aangetrokken voelde terwijl hij dit wel zou kunnen voor twee vrouwen met wie hij een kortstondige relatie had.

Betreffende zijn relatie met Baba voert verzoeker aan dat het niet is omdat hij zich de exacte maand en dag niet meer kan herinneren doch wel het jaar, dat deze relatie niet zou bestaan hebben. Het is volgens verzoeker evenmin bevreemdend dat hij niet de exacte leeftijd van Baba kon weergeven of dat hij zonder Baba vluchtte en verder geen informatie kan geven over hem of de plannen die Baba in Guinee had. Hierbij mag niet over het hoofd worden gezien dat verzoeker sinds zijn aankomst in België ontdekte dat hij seropositief is. Dit is voor hem een zeer moeilijk aspect.

Dat verzoeker geen nadere informatie kan verschaffen over de strafbaarheid van homoseksualiteit in Guinee of organisaties die opkomen voor de rechten van homoseksuelen, wijt verzoeker aan het feit dat in Guinee alles wat met homoseksualiteit te maken heeft in een taboesfeer rust. Dat verzoeker niet weet of homoseksualiteit in België al dan niet strafbaar is, kan hem niet worden verweten nu hij enkel voor zijn veiligheid (namelijk de ontdekking van zijn specifieke relatie met Baba) wenste te vluchten. Verzoeker meent dat hem het voordeel van de twijfel moet worden gegund.

Aangaande de subsidiaire bescherming stelt verzoeker dat de bestreden beslissing hieromtrent volledig in gebreke blijft dit nader te onderzoeken. De algemene veiligheidssituatie in Guinee is inmiddels serieus achteruit gegaan. Uit het Algemeen Ambtsbericht van de Nederlandse overheid blijkt dat de politie en de rechtsstaat in Guinee absoluut niet functioneren. De toegang tot het gerecht blijkt voor slachtoffers zoals verzoeker in de praktijk onmogelijk. Bij een eventuele terugkeer naar Guinee loopt verzoeker een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

2.2.1. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62 van de vreemdelingenwet, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voert hij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

2.2.2. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel op de asielzoeker zelf. Zoals iedere burger die om een erkenning vraagt, moet ook hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en hij moet de waarheid vertellen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Handbook and Guidelines on procedures and criteria for determining refugee status*, reissued Geneva, december 2011, nr. 205). De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze plausibel, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). Zij mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het

niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, *a.w.*, nr. 204). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is niet de taak van de Raad zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.2.3. Ingevolge artikel 49/3 van de vreemdelingenwet wordt verzoekers asielaanvraag in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4.

2.3.1. Verzoeker verklaart dat hij een homoseksuele relatie had met Baba (gehoorverslag CGVS, p. 5-6). Omwille van het taboe op homoseksualiteit in Guinee hielden zij hun relatie geheim (gehoorverslag CGVS, p. 10, 11 en 12). Verzoeker en Baba zagen elkaar in hun kamer die elk van hen had in hun familiewoning (gehoorverslag CGVS, p. 11). Op 11 mei 2012 betrapte verzoekers broer, die militair is, verzoeker en Baba naakt in verzoekers kamer, waarna verzoekers problemen zouden begonnen zijn (gehoorverslag CGVS, p. 5). Het is echter niet aannemelijk dat verzoeker, gelet op het taboe rond homoseksualiteit in Guinee, zo roekeloos zou zijn om naakt met zijn partner naar bed te gaan zonder te verifiëren of de deur op slot is. Dat verzoeker met de mogelijkheid van betrapping door zijn broer geen enkele rekening had gehouden, doet geen afbreuk aan het roekeloze karakter van verzoekers handelingen, wel integendeel. Het is evenmin aannemelijk dat Baba kon weglopen en na de betrapping geen problemen meer ondervond totdat verzoeker reeds in België verbleef (gehoorverslag CGVS, p. 6 en 7). Immers, verzoeker en Baba gingen vaak bij elkaars familie op bezoek en verzoekers broer betrapte Baba bij verzoeker in bed, zodat die Baba's geaardheid, net zoals bij verzoeker, zou moeten hebben vastgesteld (gehoorverslag CGVS, p. 11). Dat verzoeker hieromtrent niet ondervraagd werd tijdens het gehoor op het CGVS, kan niet worden weerhouden. Bovendien is verzoeker zelf verantwoordelijk voor de verklaringen die hij aflegt en is het niet aan de *protection officer* om het gehoor te "sturen". Dit klemt des te meer daar verzoeker na zijn ziekenhuisopname van 28 mei 2012 tot zijn vertrek uit Guinee op 1 september 2012 bij Baba verbleef, terwijl hij gezocht zou worden door zijn broer en de Guineese autoriteiten (gehoorverslag CGVS, p. 5-6-7). Dat verzoeker niet gevonden werd tijdens zijn verblijf in het ziekenhuis of bij Baba omwille van "*de gebrekkige infrastructuur van de Guineese autoriteiten*" is een blote bewering, die door geen enkel objectief stuk wordt onderbouwd. Deze elementen leiden ertoe dat de geloofwaardigheid van de vervolgingsfeiten die verzoeker inroept, op de helling komt te staan.

Er kan evenwel ook geen geloof gehecht worden aan de aanleiding voor de ingeroepen vervolgingsfeiten, met name verzoekers homoseksuele geaardheid. Wanneer verzoeker gevraagd wordt te omschrijven op welke wijze hij zijn homoseksualiteit ontdekt heeft en beleefde, komt verzoeker niet verder dan dat hij zo geboren is omdat God hem zo gemaakt heeft, dat hij het accepteerde en er zich geen vragen bij stelde (gehoorverslag CGVS, p. 8-10). In het licht van het taboe rond homoseksualiteit binnen de Guineese samenleving, is het niet aannemelijk dat verzoeker op zulk een luchtige wijze zijn homoseksualiteit ontdekte en aanvaardde. Dit klemt des te meer daar verzoeker verklaarde dat zijn ouders wahhabieten zijn (gehoorverslag CGVS, p. 6) en dus een streng-religieuze vorm van de islam aanhangen. Verder is het tevens opmerkelijk dat verzoeker wel twee voorbeelden kan geven van vrouwen met wie hij een kortstondige relatie zou gehad hebben, maar dat hij geen voorbeelden kan geven van mannen voor wie hij eventueel gevoelens zou gehad hebben alvorens hij Baba leerde kennen (gehoorverslag CGVS, p. 9). Aangezien verzoeker verklaarde vanaf zijn zestiende te beseffen dat hij zich aangetrokken voelde tot mannen (gehoorverslag CGVS, p. 8), kan verwacht worden dat verzoeker in staat is een concreet voorbeeld te geven van een man waarvoor hij deze gevoelens begon op te merken. Waar verzoeker aanvoert dat de beleving van zijn homoseksualiteit tot zijn privésfeer behoort, dient opgemerkt dat de dossierbehandelaar van het CGVS zich heeft laten leiden door verzoekers verklaringen en de informatie in het administratief dossier. Verzoeker brengt geen concrete gegevens aan waaruit blijkt dat het CGVS bevooroordeeld zou zijn geweest of dat zijn asielaanvraag niet eerlijk zou zijn behandeld. Uit de stukken van het dossier en de bestreden beslissing kan evenmin enige vooringenomenheid of enig gebrek aan objectiviteit worden afgeleid. Bovendien zijn de ambtenaren van het CGVS onpartijdig en hebben deze geen persoonlijk belang bij een positieve of negatieve beslissing ten aanzien van de kandidaat-vluchteling. Als dusdanig bieden zij de nodige garanties inzake objectiviteit. Bijgevolg werd terecht besloten dat verzoeker zijn homoseksuele geaardheid niet aannemelijk wist te maken.

Dit klemt des te meer daar verzoeker er evenmin in slaagt zijn relatie met Baba, de enige homoseksuele relatie die verzoeker zou gehad hebben, aannemelijk te maken. Verzoeker komt immers niet verder dan te verklaren dat zijn relatie met Baba begon in 2010, maar weet niet meer welke dag en welke maand dit was (gehoorverslag CGVS, p. 11). Nochtans kan verwacht worden dat verzoeker zijn eerste homoseksuele relatie beter zou kunnen situeren in de tijd dan enkel het jaartal te vermelden waarin de relatie begonnen is en dit omwille van de impact die deze relatie op zijn leven heeft gehad. Verzoeker weet evenmin hoe oud Baba is, noch of Baba reeds eerder homoseksuele relaties gehad heeft (gehoorverslag CGVS, p. 11), hetgeen, gelet op het feit dat de relatie minstens anderhalf jaar geduurd heeft, niet aannemelijk is. Verder verklaarde verzoeker dat hij Baba leerde kennen bij het Maison du Peuple in Conakry en dat hij wist dat Baba homoseksueel was omwille van zijn uiterlijke vrouwelijke gedragingen en verschijning (gehoorverslag CGVS, p. 10). Gelet op het homofobe klimaat in Guinee, is het feit dat verzoeker Baba meteen aansprak en hem vertelde dat hij van hem hield (gehoorverslag CGVS, p. 10 en 11), opnieuw een onaannemelijke roekeloze gedraging. Wanneer verzoeker om een anekdote gevraagd wordt over zijn relatie met Baba, komt hij niet verder dan de zeer algemene verklaring dat zij af en toe naar het strand gingen en dat Baba graag bier dronk (gehoorverslag CGVS, p. 12), hetgeen, opnieuw gelet op het feit dat de relatie minstens anderhalf jaar geduurd heeft, zeer karig is. Bovendien weet verzoeker niet hoe het met Baba gesteld is of waar hij verblijft sinds verzoeker Guinee ontvluchtte, hoewel verzoeker vanuit België nog wel contact zou gehad hebben met Baba (gehoorverslag CGVS, p. 6). Dat verzoeker in België ontdekte dat hij seropositief is, doet geen afbreuk aan voorgaande vaststellingen. De Raad merkt dienaangaande op dat verzoeker nog steeds geen medisch attest heeft bijgebracht dat kan aantonen dat hij seropositief is. Verder komt verzoeker in zijn verzoekschrift niet verder dan het herhalen van reeds eerder afgelegde verklaringen, het opwerpen van losse beweringen en het tegenspreken van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal, hetgeen de motieven van de bestreden beslissing niet kan weerleggen. Bijgevolg kan geloof gehecht worden aan verzoekers homoseksuele relatie met Baba.

Bovendien is verzoekers kennis van de leefwereld van homoseksuelen dermate beperkt, dat nog verder getwijfeld kan worden aan verzoekers homoseksuele geaardheid. Verzoeker kent buiten Baba geen andere homoseksuelen in Guinee of personen die dezelfde problemen hebben meegemaakt (gehoorverslag CGVS, p. 11 en 13). Verzoeker weet evenmin of er in Guinee ontmoetingsplaatsen voor homoseksuelen zijn, of er organisaties bestaan die opkomen voor de rechten van homoseksuelen, of er een wet bestaat die homoseksualiteit verbiedt en of homoseksualiteit in de Guineese media aan bod komt (gehoorverslag CGVS, p. 12 en 13). Het is bovendien opmerkelijk dat verzoeker niet weet of homoseksualiteit in België al dan niet strafbaar is, hoewel hij de Belgische autoriteiten omwille van zijn vermeende homoseksuele geaardheid om bescherming vraagt (gehoorverslag CGVS, p. 13). Uit het gehoorverslag blijkt overigens dat verweerder wel degelijk is ingegaan op de problematiek van de strafbaarstelling van homoseksualiteit in Guinee alsook op de vraag naar organisaties die opkomen voor homoseksuelen.

Er dient te worden vastgesteld dat verzoeker er in het geheel niet in slaagt zijn homoseksuele geaardheid aannemelijk te maken, zodat bijgevolg ook de problemen die verzoeker omwille van zijn geaardheid beweert te kennen, evenmin geloofwaardig geacht worden.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.3.2. Gelet op het hoger vastgestelde inzake zijn asielrelaas, toont verzoeker niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de vreemdelingenwet.

Waar verzoeker aanvoert dat de algemene veiligheidssituatie in Guinee dermate slecht is dat hij bij een eventuele terugkeer een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, dient opgemerkt dat verzoeker geen stukken bijbrengt waaruit blijkt dat Guinee actueel geconfronteerd wordt met een situatie van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict. Verzoekers verwijzing naar een Algemeen Ambtsbericht van de Nederlandse overheid, zonder een afschrift van de relevante tekst aan zijn verzoekschrift toe te voegen en door enkel een algemene link in zijn verzoekschrift op te nemen, is niet voldoende om voorgaande vaststelling te weerleggen. Aldus is er actueel geen sprake van een situatie

van willekeurig geweld in Guinee zodat er ten aanzien van verzoeker geen zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

Gelet op de hoger vastgestelde ongeloofwaardigheid van zijn relaas en de elementen in het dossier toont verzoeker niet aan dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertien september tweeduizend dertien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

W. MULS